

Nápravně výchovný ústav MV Ostrov nad Ohří

Vacková Růžena, narozená 23.4.1901, Velké Meziříčí, profesorka, odsouzená Státním soudem v Praze 13.6.1952 na 22 roků

Jmenovaná prošla několika ústavy v republice. Zpočátku výkonu trestu byla v Pardubicích, v Praze, Opavě, Ilavě a od 21.12.1966 na zdeším ústavu. V práci na všech ústavech je hodnocena v celku dobře. Odmítala pracovat v neděli a to proto, že je silně nábožensky založena. Ve výkonu trestu obhájuje v diskusích s dalšími odsouzenými poměry v bývalé buržoasní republice, ráda uvádí svoje osobní styky s vlivnými lidmi z této doby a během výkonu trestu se podílela na organizaci různých protestních akcí. Bylo to v roce 1956, kdy hanlivým způsobem se vyjadřovala o Československých zákonech a spolu s dalšími odsouzenými měla v úmyslu tuto hanlivou stížnost odeslat tehdejšímu tajemníkovi OSN. V minulém roce v měsíci srpnu zahájila hladovku proto že jí nebylo povoleno hromadně s dalšími odsouzenými vykonávat náboženské obřady. Za tento přestupek byla kázeňsky potrestána umístěním do uzavřeného oddělení celodenně na dobu 10 dnů. Koncem roku 1965 byla 2x kázeňsky odměněna za dobrou pracovní morálku a kvalitně odváděnou práci.

Dne 26. a 27.7.1965 jí bylo uděleno přerušení trestu z vážných rodinných důvodů na pohřeb otce. Z přerušení výkonu trestu se vrátila včas. Na předchozích ústavech se stejně projevila jako u našeho ústavu, při pohovorech s dozorovým prokurátorem a předsedou senátu prohlašovala, že od nynějšího zřízení nic nepotřebuje....

přepis z originálu hodnocení R.Vackové při propuštění z vězení 18.4.1967, publikovaného v knize Tomáše Bursíka Ztratily jsme mnoho času...Ale ne sebe! /Úřad dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu, Praha 2006/

77. premiéra Divadla Dagmar
1.prosince 2013

Komorní scéna „U“ Karlovy Vary

Vznik inscenace finančně podpořili:

Karlovarský kraj

Město Karlovy Vary

Těším se,
že mi brzy napíšeš...

divadlo
BY
DAGMAR

Těším se, že mi brzy napíšeš...

scénická koláž z příběhů žen vězněných
komunistickým režimem

scénář a režie	Hana Franková
hudební spolupráce	Petra Hynčiková
pohybová spolupráce	Jan Hnilička

nastudovaly a hrají

Marcela Hadravová

Magdaléna Hniličková

Petra Hynčiková

Tereza Pachtová

Nad'a Pajanková

Ivana Sedláčková

Jana Wertigová

textová struktura koláže vycházela
z těchto knih a dokumentů :

Tomáš Bursík
Ztratily jsme mnoho času...Ale ne sebe!

Růžena Vacková
Ticho s ozvěnami

Božena Kuklová-Jíšová
Krásná nemá paní

Václav Vaško
Dům na skále /3

Antonie Hofmanová
Žijeme jen jednou

Dagmar Šimková
Byly jsme tam taky

Jana Roubíková-Švehlová
Dcery nepřátel státu

Ondřej Bratinka, Martin Boštík Zkouška
odvahy, příběhy nezletilých
politických vězňů 50. let

Lenka Reinerová
Všechny barvy slunce a noci

Pavol Rankov
Matky

Adam Drda
Naději jsem za komunismu nepěstovala
Proces s vedením záškodnického spiknutí
proti republice /Ministerstvo
spravedlnosti, červen 1950/

Bylo před svátkem svatého Mikuláše.
Uvázala jsem si na mříže punčochu a
dětsky poprosila, aby do ní sv. Mikuláš
v noci něco nadělil. Maruška mě kárala,
že punčocha spadne dolů a nebudu mít
nic na nohu. Ráno ale byla prázdná, a tak
jsem byla trochu zklamaná, že tak dobrý
Mikuláš, kterému je zasvěcen u nás doma
kostel, nic neudělal pro potěšení mého
srdce. Ale již v devět hodin přišla na celu
velitelka a hlásila, ať se rychle obléknu a
jdu s ní. Srdce se mi rozbušilo z té
nejistoty, co bude. Pak otevřela dole
velkou místnost a mně se rozbušilo srdce
ještě víc. U dlouhého stolu seděli různí
lidé a mezi nimi i moje maminka
se sestrou Aničkou. Měla jsem první
návštěvu. To byl mikulášský dárek...

citace z knihy Antonie Hofmanové
Žijeme jen jednou /Nové Město 2009/